

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning	1
2. Hovedpunkter i forslaget	2
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	7
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	7
5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed	8
7. Konsekvenser for borgerne	8
8. Andre væsentlige konsekvenser	8
9. Høring af myndigheder og organisationer m.v.	8
Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser	9

1. Indledning

Forslaget indeholder en række tekniske ændringer til landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige.

Som en del af de samlede bestræbelser på, at reducere omfanget af gæld til det offentlige foreslås en række effektiviseringer og præciseringer på inddrivelsesområdet. Forslagenes overordnede sigte er at forbedre skatteforvaltningens inddrivelsesmuligheder på områder, hvor det ikke går på kompromis med borgernes retssikkerhed.

Et af disse effektiviseringsforslag er en ajourføring af inddrivelseslovens § 1, stk. 2, der indeholder en liste af love og sætter rammen for lovens anvendelsesområde. Listen har imidlertid ikke været opdateret i en længere periode, idet seneste ændring af § 1, stk. 2, blev foretaget i 2008.

Konsekvensen heraf er, at den eksisterende liste er mangelfuld. Forslaget retter op på dette, idet der foretages en revidering af den eksisterende liste, hvor der blandt andet tilføjes yderligere love.

Denne del af forslaget vil, sammen med forslaget om udvidelsen af inddrivelseslovens § 2, gøre det muligt for skatteforvaltningen at inddrive offentlige fordringer på en langt mere effektiv måde, end det gøres i dag. I dag skal inddrivelsen af mange de fordringer, som skatteforvaltningen modtager, foretages med bistand fra kredsretterne. Dette involverer ressourcetunge manuelle arbejdsgange for skatteforvaltningen, ligesom det trækker på kredsretternes begrænsede ressourcer. Herudover er der, for landskassen, direkte omkostninger forbundet hermed i form af retsafgifter for hvert sagsanlæg.

I forlængelse af effektiviseringsbestræbelserne foreslås det at udvide indtrædelsesretten, der gør det muligt at inddrive fordringer i en mere automatiseret proces end i dag. Det er i dag i mange sager nødvendigt at inddrive fordringer via ressourcetunge manuelle arbejdsgange. Indtræden er et værktøj, som skatteforvaltningen benytter med gode resultater, når der årligt udbetales overskydende skatter. Det foreslås, at dette værktøj udvides til også at omfatte det offentliges betalinger af fakturaer. På denne måde gøres det muligt at automatisere en større del af skatteforvaltningens inddrivelsesarbejde.

Den generelle udvikling i samfundet og skatteforvaltningen i særdeleshed går imod et større omfang af automatisering og digitalisering. Udgangspunktet for forvaltningsmyndigheder er, at der på afgørelser skal anføres en underskrift med et navn på afsenderen. Dette involverer en manuel proces, der gør det svært at automatisere og effektivisere arbejdsgangene. Det foreslås derfor, at der gives Naalakkersuisut bemyndigelse til at undtage fra underskriftskravet på inddrivelsesområdet. Dette vil gøre det muligt at automatisere arbejdsprocessen i højere omfang.

2. Hovedpunkter i forslaget

2.1 Opdatering af lovens anvendelsesområde

Det foreslås at opdatere lovens anvendelsesområde således den omfavner de relevante Inatsisartutlove mv. og ændringer af disse, der er vedtaget siden 2008, hvor der sidst skete en tilsvarende opdatering.

2.2 Opdatering og udvidelse af tvangsinddrivelsesbeføjelserne

Reglerne om tvangsinddrivelse i Retsplejelov for Grønland sætter rammen for inddrivelsesområdet her i landet og hvilke fordringer, der kan tvangsinddrives. En stor andel af de fordringer, som skatteforvaltningen modtager er ikke direkte omfattet af retsplejelovens regler om tvangsinddrivelse. Disse fordringer skal derfor som udgangspunkt tvangsinddrives ved hjælp af kredsretterne. Denne proces er både ressource- og omkostningstung såvel for domstolene som for skatteforvaltningen.

Som led i effektiviseringsbestræbelserne foreslås det derfor at udvide tvangsinddrivelsesbeføjelserne for skatteforvaltningen. Det foreslås derfor, at en del af de fordringer, der på nuværende tidspunkt kræver domstolens involvering kan tvangsinddrives uden en sådan involvering. Beføjelserne udvides således til også at gælde fordringer for betalinger af ydelser leveret af det offentlige (arealtildelinger, containerleje, leje af erhvervslokaler osv.). Herudover foreslås det at udvide beføjelserne til også at omfatte det offentliges krav på tilbagebetaling af for meget udbetalt løn.

Efter § 598, stk. 3, i Retsplejelov for Grønland kan Inatsisartut ved lov bestemme hvilke af de fordringer, der stammer fra hjemtagne områder, der kan tvangsinddrives af skatteforvaltningens

pantefogeder uden assistance fra kredsretterne. Denne beføjelse er udnyttet i inddrivelseslovens § 2. Bestemmelsen indeholder således en nærmere angivelse af hvilke fordringer, ud over dem der fremgår af Retsplejelov for Grønland, der kan tvangsinddrives af skatteforvaltningens pantefogeder.

Forslaget indebærer, at en række nye fordringstyper tilføjes listen over fordringer, der kan inddrives af skatteforvaltningen. Forslaget vil være med til at effektivisere skatteforvaltningens inddrivelsesarbejde og potentielt frigøre ressourcer ved domstolene. Forslaget overflødiggør en ressourcetung arbejdsgang, ligesom det tillige medfører sparede omkostninger til retsafgifter, men uden det i øvrigt har en negativ betydning for borgernes retssikkerhed. Derimod vil der kunne argumenteres for, at den foreslåede effektivisering vil være en retssikkerhedsmæssig forbedring, idet der på denne måde vil ske en hurtigere sagsbehandling i flere sager, end der gør i dag.

Herudover foreslås det at ændre den eksisterende bestemmelses format, således listen med lovhenvvisninger i stedet opstilles i punkter, hvorved de gældende lovtekniske retningslinjer følges.

2.3 Konsekvensrettelse som følge af ensretning af afregningsreglerne for løntilbageholdte midler

Ved Inatsisartutlov nr. 13 af 3. juni 2015 om ændring af landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige indsattes en ny afregningsfrist for løntilbageholdelse foretaget af skatteforvaltningen. Ændringen var foranlediget af, at Inatsisartut på efterårssamlingen 2013 (EM2013/100) havde vedtaget at udskyde afregningsfristerne for A-skatter og udbytteskatter.

Ændringsloven af 3. juni 2015 tog imidlertid ikke højde for, at der i landstingslovens § 3, stk. 6, allerede eksisterede en afregningsbestemmelse for løntilbageholdelse foretaget efter § 3, stk. 1. Dette kan give anledning til forvirring og misforståelser, idet bestemmelsen i § 3, stk. 6 følger afregningsfristerne fra før 2013.

Forslaget søger at rette op på denne uhensigtsmæssighed ved at ophæve § 3, stk. 6. Med forslaget vil der således alene være én indberetnings- og afregningsfrist for arbejdsgiveres løntilbageholdelse, der fremgår af landstingslovens § 3 a og som følger de samme frister der gælder for A-skatter mv.

2.4 Udvidelse af indtrædelsesretten

Forslaget indeholder herudover en udvidelse af indtrædelsesretten, idet det dels foreslås, at antallet af fordringstyper, som kan dækkes ved indtræden, udvides og dels at udvide indtrædelsesretten til også at gælde betaling af fakturaer mv.

Inddrivelse er en ressourcetung og omstændig proces, der kræver mange sagsbehandlingsskridt hos skatteforvaltningen. Et ofte anvendt og effektivt værktøj som skatteforvaltningen har adgang til, er modregning. Altså det tilfælde, at to parter skylder hinanden penge og hvor den ene part meddeler den anden, at kravene udligner hinanden til hel eller delvis betaling af gælden parterne imellem.

Værktøjet er en del af den almindelige formueret og udviklet igennem mange års retspraksis. Et centralt krav for modregning er gensidigheden mellem de to parter.

Det modregningslignende værktøj kaldet indtræden, som blev introduceret i Grønland i 1996 ved indførslen af landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige, er en tilsvarende effektiv måde for det offentlige at inddrive restancer på. Ved indtræden tilsidesættes gensidighedskravet, idet en tredjemand kan indtræde i en af parternes modregningsret. Denne adgang til modregning ved indtræden er i dag begrænset til Selvstyrets udbetaling af overskydende skatter, ligesom indtræden alene kan dække en nærmere afgrænset gruppe af fordringer.

Indtrædelsesretten består således af to delelementer: Første del omhandler en nærmere afgrænsning af hvilken type udbetalinger, der kan ske indtræden i, imens den anden del omhandler hvilke fordringstyper, der giver mulighed for indtræden. Forslaget søger at udvide anvendelsesmulighederne af begge delelementer.

For så vidt angår den første del, foreslås det at udvide indtrædelsesretten ved at tilføje en ekstra kategori af udbetalinger. Det foreslås således, at der, ud over den gældende indtrædelsesmulighed for så vidt angår overskydende skatter, kan ske indtræden i udbetalinger i forbindelse med det offentliges betaling af fakturaer.

For så vidt angår den anden del foreslås det tillige at udvide indtrædelsesretten på fordringssiden, ved at udvide listen af fordringstyper, der kan dækkes ved indtræden.

Et alternativ til de administrativt simple værktøjer i form af modregning og indtræden er udlæg i visse af de udbetalinger, som det offentlige foretager (f.eks. fakturaudbetalinger). Der er her tale om et ressourcemæssigt tungt inddrivelseskridt, som foretages med hjemmel i Retsplejelov for Grønland. Udlæg kan foretages i alt fra rede penge til genstande såsom biler, både og ejendomme. Af reglerne om udlæg fremgår en række betingelser, som skal være opfyldt. Disse betingelser har til formål at sikre borgernes retssikkerhed, idet der stilles krav om forudgående underretning, ligesom der gælder begrænsninger i hvad der kan tages udlæg i. Betingelsen om underretning kan dog tilsidesættes i visse situationer, f.eks. hvis den manglende underretning skønnes ubetænkelig eller hvis muligheden for dækning af skyldnerens gæld ellers forringes væsentligt.

Udlæg i udbetalinger er det værktøj, der typisk tages i brug af skatteforvaltningen, når det ikke er muligt at modregne eller foretage indtræden. Ofte vil det være muligt at gennemføre et udlæg i en konkret udbetaling, da der ikke foretages udlæg i udbetalinger af løn, ydelser, støtte eller lignende. Skyldneren overlades derfor, som det klare udgangspunkt, midler til at opretholde et beskedent hjem, da skatteforvaltningen alternativt begrænser den andel af udbetalingen, hvori der foretages udlæg. Underretning vil typisk også kunne undlades, idet det ofte enten vil være ubetænkeligt eller der vil være risiko for, at gælden ellers ikke vil kunne dækkes.

Disse overvejelser kræver en manuel konkret sagsbehandling, der gør udlæg til et administrativt tungt værktøj, i forhold til modregning og indtræden. Da der alligevel typisk vil være adgang til at foretage udlæg i det offentliges udbetalinger på baggrund af fakturakrav, vil det derfor være ubetænkeligt at udvide indtrædelsesretten til at omfatte netop disse udbetalinger.

Siden 2018 har kommunerne og Selvstyret implementeret Prisme-systemet, således alle enheder nu anvender samme fællesoffentlige økonomisystem. Det betyder, at udbetalinger, der foretages af enten en af kommunerne eller Selvstyret, kan kobles med skatteforvaltningens restancesystem i en automatiseret proces. Denne automatiserede proces optimerer skatteforvaltningens ressourcer, idet der kan frigives medarbejdere fra manuelle arbejdsgange til udførende inddrivelsesopgaver.

Lovforslaget er en del af Naalakkersuisuts langsigtede mål om at effektivisere og forenkle skatteforvaltningens arbejde. Ved en udvidelse af indtrædelsesretten for kommunerne og Selvstyret, kan skatteforvaltningens ressourceforbrug til manuelle sagsbehandlingsskridt mindskes, idet processerne i langt højere omfang vil kunne automatiseres.

2.5 Lovfastsættelse af en bagatelgrænse for fordringers størrelse

Forslaget indeholder desuden tilføjelser af den bagatelgrænse og den eftergivelsesgrænse for små restfordringer, der har eksisteret som tekstanmærkninger på finanslovene siden 2021. Det foreslås at indføre disse tekstanmærkninger i den materielle lovgivning, således de fremadrettet kan udelades fra finansloven.

Finans og Skatteudvalget godkendte, at der til tillægsbevillingslov for 2020 blev optaget en tekstanmærkning, der bemyndigede Naalakkersuisut til ikke at modtage fordringer under 100 kr., ligesom man bemyndigede Naalakkersuisut til at afskrive alle Selvstyrets fordringer under 300 kr.

Denne beslutning har været gældende siden, idet man i den årlige finanslov har forlænget bemyndigelserne i tekstanmærkninger til aktivitetsområde 20-24.

Det foreslås, at bagatelgrænsen og afskrivningsgrænsen indføres i landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige og dermed gøres uafhængig af de årlige finanslove.

Forslaget fører således gældende retstilstand over i den faste lovgivning.

For så vidt angår eftergivelsesgrænsen foreslås det imidlertid, at denne indføres i en udvidet version, idet der gives adgang til, at både kommunerne og Selvstyret kan eftergive egne fordringer med en restgæld på 100 kr. eller derunder. Herved udvides den hidtidige eftergivelsesadgang til også at omfatte kommunerne.

2.6 Underskriftskrav ved kommunikation på inddrivelsesområdet

Som en del af effektiviseringsbestræbelserne indeholder forslaget desuden en bemyndigelse til Naalakkersuisut til at fastsætte regler på inddrivelsesområdet for udstedelse af dokumenter uden underskrift, maskinelt gengivet underskrift eller lignende.

Skatteforvaltningen sender dagligt et stort antal breve og skrivelser. Flere af disse breve udsendes som led i automatiserede processer, der udføres af IT-programmer opsat til at effektivisere og optimere skatteforvaltningens ressourcer. Det er således ikke alle breve, der sendes af skatteforvaltningen, som er forfattet af en fysisk person. Mange af brevene er derimod autogeneret af et af skatteforvaltningens IT-systemer. Forslagets bemyndigelse påtænkes brugt til at fritage breve der er automatisk genereret fra underskriftskravet inden for inddrivelsesområdet på samme måde som det er gjort på skatteområdet (Landstingslov om forvaltning af skatter § 56).

Dette faktum gør sig særligt gældende på inddrivelsesområdet, der siden samlingen af området, har undergået en gennemgribende digitaliseringsproces. Denne digitalisering er i tråd med Naalakkersuisuts ønske om at modernisere den offentlige forvaltning, samtidigt med at det sikres, at skatteforvaltningens ressourcer bruges på de opgaver, der gavner mest.

Moderniseringen og digitaliseringen af skatteforvaltningen har automatiseret en lang række processer på inddrivelsesområdet. Her varetages processer, der tidligere var manuelle og ressourcetunge, og som ikke krævede en konkret stillingtagen, i stort omfang uden, at der er en fysisk navngiven person involveret. Mange af disse processer indbefatter genereringen af modregningsbreve, betalingspåmindelser, partshøringer og lignende. Denne udvikling, som både ses andre steder i det grønlandske samfund, og i vid udstrækning i andre lande vi sammenligner os med, vil fortsætte i mange år frem.

Den øgede automatisering af myndighedernes arbejdsgange er således en integreret del af den moderne offentlige forvaltning, hvor det offentlige ressourcer i stedet fokuseres på de opgaver, der ikke er egnede til automatisering.

Lovforslaget søger at bidrage til denne effektivisering, idet fjernelsen af underskriftskravet i de skrivelser, der kan automatiseres, vil frigive skatteforvaltningens ressourcer. Disse vil fremadrettet i stedet kunne fokuseres på borgervejledning.

Forslaget vurderes ikke at betyde en forringelse af de retssikkerhedsmæssige hensyn, der ligger bag kravet om underskrift. Disse hensyn er blandt andet, at brevets oprindelse skal kunne henføres til den ansvarlige person, dels for at borgeren skal have mulighed for at kunne se, om sagen eventuelt er blevet behandlet af en medarbejder, der er inhabil og dels at myndigheden skal kunne placere et tjenstligt ansvar. Slutteligt er en underskrift en måde at se forskel på et udkast og et endeligt brev.

Automatisk generede breve dannes uden indflydelse fra en sagsbehandler, hvorfor hensyn til inhabilitet og tjenstligt ansvar ikke har samme mening, som hvis brevet var skrevet af en fysisk person. På samme måde vil et automatisk genereret brev ikke blive fremsendt i udkastform.

Under alle omstændigheder vil den udstedende myndighed stå inde for de automatisk generede breve, der udsendes. Herudover vil disse breve både indeholde vejledende tekster og kontaktinformationer, hvis modtageren søger vejledning.

2.7 Opdatering af lovteksten efter overgangen til Selvstyre

Forslaget indeholder desuden en række tekniske justeringer af landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige. Efter overgangen fra hjemmestyre til selvstyre har en række institutioner og myndigheder skiftet navn. Dette er imidlertid ikke ændret i landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige, hvilket dette forslag retter op på.

2.8 Opdatering af sanktionsbestemmelsen for juridiske personer

Forslaget indeholder slutteligt en opdatering af landstingslovens sanktionsbestemmelse for juridiske personer således denne overholder gældende lovtekniske retningslinjer. Der er således alene tale om en teknisk formuleringsmæssig ændring, der ikke ændrer på praksis.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at forslaget generelt vil medvirke til at nedbringe restancemassen til det offentlige, hvilket samtidig vil forbedre kommunernes og selvstyrets likviditet. Udvidelsen af skatteforvaltningens inddrivelsesbeføjelser og udvidelsen af indtrædelsesretten vil lette administrationen i forbindelse med skatteforvaltningens inddrivelsesproces. På samme måde vil undtagelse af underskriftskravet effektivisere skatteforvaltningens arbejde. Det er imidlertid ikke muligt at opgøre den konkrete økonomiske gevinst ved disse tiltag. Der lægges i stedet op til at gevinsterne udmøntes i form af en mere effektiv inddrivelse af restancerne til det offentlige.

Forslaget vurderes at ville medføre udgifter til justering og udvikling af skatteforvaltningens eksisterende IT-systemer for at understøtte inddrivelsesarbejdet. Det vurderes imidlertid, at udviklingsomkostningerne hertil vil kunne holdes inden for egen ramme.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget ventes at have begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, idet de foreslåede effektiviseringer og udvidelser af inddrivelsesbeføjelserne påvirker skatteforvaltningens inddrivelsesarbejde overfor alle skyldnere.

Den udvidede indtrædelsesret vurderes at påvirke erhvervslivet i et vist omfang, idet der herved vil være en udvidet mulighed for det offentlige at indtræde i udbetalinger til betaling af fakturaer til bl.a. erhvervsvirksomheder. Det er imidlertid vurderingen, at erhvervslivet ikke vil mærke en

markant ændring på grund af forslaget, idet de situationer, hvor der fremadrettet vil blive foretaget indtræden, i dag er situationer, hvor der i stedet foretages udlæg i udbetalinger fra det offentlige.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget har ikke miljø- eller naturmæssige konsekvenser. Forslaget har heller ikke konsekvenser i forhold til folkesundheden.

6. Ligebehandlingsmæssige konsekvenser

Forslaget ventes ikke at have ligestillings- eller ligebehandlingsmæssige konsekvenser.

7. Konsekvenser for borgerne

Forslaget om udvidelse af skatteforvaltningens inddrivelsesbeføjelser og udvidelsen af indtrædelsesretten vil i udgangspunktet ikke have væsentlige konsekvenser for borgeren. Dog vil en lettelse af de administrative processer lette inddrivelsesprocessen for såvel det offentlige som for den berørte borger.

8. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have andre konsekvenser.

9. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har fra d. x. måned til d. 4. måned 2023 været i høring hos følgende interessenter:

Avannaata Kommunia, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunia, Kommune Kujalleq, Nunatsinni Advokatit - Grønlandske Advokater, SIK, GE, Grønlands Erhverv, BDO, Grønlands Revisionskontor, Deloitte, EY, GrønlandsBanken, BankNordik, ASG, IMAK, AK, Formandens Departement, Departementet for Selvstændighed og Udenrigsanliggender, Departementet for Fiskeri og Fangst, Departementet for Sociale Anliggender, Familier, Arbejdsmarked og Indenrigsanliggender, Departement for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke, Departementet for Sundhed, Departement for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø, Departement for Boliger og Infrastruktur, Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling, Departementet for Børn og Unge og Økonomi- og Personalestyrelsen.

Forslaget har desuden været tilgængeligt på høringsportalen i den ovennævnte periode.

Hovedpunkterne i modtagne høringssvar er omtalt og kommenteret nedenfor i bilag 2.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at myndighedsbetegnelserne i loven opdateres med dem, der anvendes efter indførslen af Selvstyret. Herudover er bestemmelsen ajourført, således at den overholder nyeste lovtekniske retningslinjer og praksis.

Til nr. 2

Det foreslås, at den eksisterende bestemmelse ajourføres, således at de konkrete lovhenvvisninger er retvisende i forhold til gældende lovgivning.

Herudover foreslås det, at der tilføjes en række nye love til listen, hvoraf flere af disse er vedtaget efter bestemmelsen sidst blev revideret i 2008. Disse love tilføjes for at forbedre skatteforvaltningens inddrivelsesmuligheder.

Til nr. 3

Det foreslås, at myndighedsbetegnelserne i loven opdateres med dem, der anvendes efter indførslen af Selvstyret.

Herudover justeres teksten, idet benævnelsen af fordringer på daginstitutioner, renovation og skorstensfejning skrives ud. Disse fordringer fremgår af den opdaterede liste over lovgivning, der er i forslagets nr. 2. Det foreslåede anses for tilstrækkelig klart til at kunne sikre, at skatteforvaltningen fortsat har samme beføjelse til at foretage inddrivelse, som den hidtidige formulering gav mulighed for. Der er således alene tale om en konsekvensrettelse, der ikke vurderes at have betydning for praksis.

Til nr. 4

Det foreslås, at § 2, stk. 1, genaffattes således bestemmelsen er mere læsevenlig, samtidig med at den er mere lig listen i § 1, stk. 2. Den foreslåede udformning gør bestemmelsen mere anvendelig for skatteforvaltningen og er mere forståelig for borgerne.

Herudover foreslås det, at opstillingen af love og forordninger i stedet laves som en henvisning til relevante dele af listen i § 1, stk. 2, idet bestemmelsen således gøres kortere og mere overskuelig. Samtidigt sikres det, at der ved fremtidige ændringer af de love, der henvises til, alene skal ske justering af lovteksten ét sted, frem for flere.

Med forslaget henvisning til lovens § 1, stk. 2 videreføres den eksisterende praksis og de fordringer, som kan tvangsindrives af skatteforvaltningen i dag. Dette sker samtidig med, at der sker en udvidelse af skatteforvaltningens tvangsindrivelsesbeføjelser, ved i § 2 at inkludere fordringer som stammer fra yderligere 27 inatsisartutlove, landstingslove og landstingsforordninger.

De love, hvis fordringer ikke medtages i forslaget, fremgår af § 598, stk. 2 i Retsplejelov for Grønland. Heraf fremgår således krav på tilbagebetaling af offentlige lån med sikkerhed i fast ejendom eller løsøre, det offentliges krav på betaling af husleje, varme el, vand og renovation samt skatte og afgiftskrav. Praksis vedrørende disse fordringer fortsættes således uændret. Hertil kan noteres, at erstatningskrav eller lignende, som udspringer af de i § 598, stk. 1 i Retsplejelov for Grønland omhandlende forhold, f.eks. i forbindelse med udlejning, falder uden for skatteforvaltningens tvangsindrivelsesbeføjelser.

Den foreslåede udvidelse af de typer af fordringer, som kan inddrives af skatteforvaltningen, åbner for overvejelser om bevissikkerhed af fordringer, som sendes til inddrivelse hos skatteforvaltningen. Det er imidlertid forudsætningen for at et krav kan sendes til inddrivelse hos skatteforvaltningen, at eventuelle uenigheder er afklaret, inden kravet sendes af fordringshaver. Det er således den helt klare forudsætning for en korrekt og effektiv inddrivelse af den offentliges fordringer, at der ikke er tvivl om fundamentet for denne, hvilket er fordringshavers ansvar at sikre inden fordringen sendes. Måtte skyldneren alligevel være uenig i kravet i forbindelse med skatteforvaltningens inddrivelse, vil skyldneren også kunne gøre indsigelse herimod overfor skatteforvaltningen. I dette tilfælde, vil sagen skulle indbringes for kredsretten efter reglerne i § 609, stk. 1, i Retsplejelov for Grønland.

Det omfangsrige antal fordringstyper, der er medtaget i forslaget, taler ind i ønsket om at effektivisere og forbedre skatteforvaltningens muligheder for at inddrive uden, at der skal bruges medarbejderressourcer og omkostninger til retssager og retsafgifter.

Slutteligt foreslås det, at der tilføjes yderligere tre nye fordringskategorier til § 2, stk. 1. Den ene er krav på tilbagebetaling af for meget udbetalt løn (nr. 3), den anden er offentlige krav på betaling af salg af brandmateriel (nr. 4) og den tredje er offentlige krav på leje af erhvervslokaler (nr. 5). Disse krav er ikke hjemlet i en lov, hvorfor kravene ikke kan omfattes af lovens § 1, stk. 2.

Fordringstyper, som angivet i de foreslåede nr. 3, 4 og 5, kræver i dag, at inddrivelsen foretages igennem kredsretterne, hvilket er omkostnings- og ressourcetungt. Med forslaget indføres en direkte inddrivelsehjemmel for disse specifikt afgrænsede fordringstyper.

Nærmere om nr. 3 – for meget udbetalt løn (condictio indebiti)

Med den foreslåede formulering skal her forstås de krav, der opstår når en offentlig arbejdsgiver ved en fejl udbetaler for meget løn til en medarbejder, og efterfølgende søger kravet inddrevet

igennem skatteforvaltningen. Tilføjelsen til § 2, gør herefter kravene tvangsinddrivelsesparate for skatteforvaltningen uden kredsretternes mellemkomst.

Det bemærkes, at der i forbindelse med krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt løn kan være uenighed imellem fordringshaveren og skyldneren. Der henvises til ovenstående afsnit om bevissikkerhed af de fordringer, som sendes til inddrivelse hos skatteforvaltningen.

Nærmere om nr. 4 – brandmaterialer

Med den foreslåede formulering skal her forstås de krav, der opstår når kommunerne eller Naalakkersuisut sælger brandmaterialer herunder pulverslukkere, brandtæpper, slangevinder og lignende.

Nærmere om nr. 5 – andre rum end husrum (erhvervslokaler mv.)

Herudover omfattes Naalakkersuisut eller kommunernes krav på betaling af leje af andre rum, lokaler eller bygninger end til boligformål. Herved forstås krav på betaling af leje i lejeforhold, der ligger uden for formuleringen i Retsplejelov for Grønland § 698, stk. 2, nr. 2, om tvangsinddrivelse af det offentliges krav på betaling af leje af husrum. Herved udvides skatteforvaltningens tvangsinddrivelsesbeføjelser til også at omfatte erhvervslejemål af forskellige art, idet disse ellers falder uden for begrebet ”husrum”, hvormed der forstås rum til boligformål.

Til nr. 5

Det foreslås, at § 3, stk. 6, ophæves, idet der allerede eksisterer en tilsvarende og nyere bestemmelse i lovens § 3 a. Der er tale om en teknisk konsekvensrettelse.

Til nr. 6

Det foreslås, at indtrædelsesretten udvides. Dette gælder både for så vidt angår hvilke udbetalinger der kan ske indtræden i og hvilke fordringer, der kan dækkes ved indtræden.

Indtræden i fakturaudbetalinger

Det foreslås, at indtræden tillige kan foretages i det offentliges udbetalinger i forbindelse med betaling af regninger, f.eks. fakturaer og lignende. Hermed forstås det offentliges betaling af en regning modtaget på køb af en vare- eller tjenesteydelse fra en leverandør. Leveringen af varen eller tjenesteydelsen vil være sket i henhold til en aftale eller lignende.

Den mest almindeligt forekomne situation vil være det offentliges udbetaling på baggrund af en kontrakt, der er indgået med en vare- eller ydelsesleverandør, der samtidigt er i restance til det offentlige. Dette kunne for eksempel være en tømrervirksomhed, der har fremsendt en faktura for et stykke arbejde, som er udført for Selvstyret og hvor denne virksomhed samtidigt er i restance med en renovationsfordring til en kommune. I dette tilfælde foreslås det, at kommunen som kreditor for fordringen kan indtræde, når Selvstyret effektuerer udbetaling af det fakturerede beløb. I

udbetalingen fratrækkes således et beløb, der svarer til tømrvirksomhedens gæld til kommunen. Herved anvendes en del af Selvstyrets udbetaling til at nedbringe eller udligne virksomhedens restance til kommunen. Et eventuelt overskydende beløb udbetales herefter til virksomheden.

Med den foreslåede bestemmelse udvides indtrædelsesretten til at dække en del af de situationer, hvor der i dag foretages udlæg ved en fogedforretning. Disse fogedforretninger, kaldet udlægsforretninger, kræver imidlertid en del ressourcer hos skatteforvaltningen. Der er således forholdsmæssig mange formalia forbundet hermed. Udlægsforretningerne vil typisk resultere i, at det er muligt for skatteforvaltningen at foretage udlæg i det offentliges fakturaudbetalinger, idet kravene herfor vil være opfyldte. Den foreslåede udvidelse af indtrædelsesretten vil således ikke blive på bekostning af skyldnernes retssikkerhed. Derimod vil skatteforvaltningens inddrivelsesarbejde blive effektiviseret, idet den ressourcetunge proces forbundet med udlægsforretningerne vil kunne erstattes af en automatiseret proces.

Udvidelse af fordringstyper, der kan dækkes ved indtræden

Det foreslås, at der til den eksisterende liste af fordringer, som kan dækkes ved indtræden tilføjes en række fordringer, således indtrædelsesretten på fordringssiden får næsten samme omfang som det der fremgår af den foreslåede § 2. Det foreslås således, at der tilføjes en henvisning til lovens § 1, stk. 2. Det vurderes relevant at medtage hele listen, idet det vil skabe de bedste rammer for skatteforvaltningens inddrivelsesarbejde, ligesom det ikke vil blive på bekostning af borgernes retssikkerhed.

Den foreslåede udvidelse af fordringstyperne, der kan dækkes ved indtræden gør det muligt for skatteforvaltningen i højere omfang at bruge værktøjet uden at tage hensyn til fordringens oprindelse. Herved kan processen i lagt højere omfang automatiseres, idet der ikke vil skulle ske en ressourcetung manuel udvælgelse.

Det vurderes herudover, at forslaget ikke vil være problematisk i relation til borgernes retssikkerhed, idet der med det foreslåede vil være tale om de samme afvejninger som nævnt ovenfor i forbindelse med indtræden i fakturaudbetaling. Den nuværende ressourcetunge praksis for udlæg vil således langt hen ad vejen kunne blive skiftet ud med indtræden.

På fordringssiden foreslås det tillige, at der skal kunne ske indtræden til dækning af det offentliges krav på tilbagebetaling af for meget udbetalt løn. Herudover foreslås det, at der skal kunne foretages indtræden til dækning af krav på betaling for leje af erhvervslokaler og salg af brandmaterialer. Der henvises til bemærkningerne til forslagets nr. 2, hvor det er nærmere beskrevet.

Til nr. 7

Det foreslås, at § 6 ophæves, idet hæftelsen for de nævnte fordringer allerede eksisterer i den underliggende lovgivning herfor.

Til nr. 8

Det foreslås, at henvisningen til udbud fjernes, idet der gælder lignende særskilte regler herom i udbudslovgivningen. Herudover foreslås det, at myndighedsbetegnelserne i loven opdateres med dem, der anvendes efter indførslen af Selvstyret.

Til nr. 9 og 10

Det foreslås, at myndighedsbetegnelserne i loven opdateres med dem, der anvendes efter indførslen af selvstyret.

Til nr. 11

Det foreslås, at der til den eksisterende bestemmelse om krav til fordringer ved overdragelse til inddrivelse tilføjes en bagatelgrænse på 100 kr.

Bagatelgrænsen har eksisteret som tekstanmærkning nr. 3 ”Til Aktivitetsområde 20-24 for Finanser og Ligestilling” i finansloven siden Finanslov for 2021. Der er således tale om, at en eksisterende regel, der i dag fremgår af de årlige finanslove, føres ind i den faste lovgivning.

Til nr. 12

Forslagets nr. 12 indeholder to nye paragraffer, idet der tilføjes to bemyndigelser til udstedelse af bekendtgørelser om hhv. undtagelse fra forvaltningsrettens underskriftskrav (§ 11 h), ligesom der i forlængelse af forslagets nr. 11 foreslås en bestemmelse om eftergivelse af fordringer på eller under 100 kr. (§ 11 i).

§ 11 h

Det foreslås med den nye bestemmelse, at der gives Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte regler om inddrivelsens udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift. Bestemmelsen påtænkes anvendt ved en kommende revidering af selvstyrebekendtgørelsen om inddrivelse af restancer til det offentlige.

Det er hensigten med bestemmelsens formulering, at de omhandlende dokumenttyper skal angives i bekendtgørelsesform, således det sikres, at der er tale om en fastlagt gruppe af dokumenter.

§ 11 i

Det foreslås, at der indføres en bestemmelse om, at skatteforvaltningen kan returnere fordringer til kreditorerne, når de enkelte fordringers restsaldo rammer 100 kr. eller derunder. I lovteksten anvendes tilbagelevering til fordringshaver, idet skatteforvaltningen ikke har kompetence til at eftergive eller på anden måde tage stilling til hvad der skal ske med det beløb som returneres til kommunerne m.fl.

Grænsen på 100 kr. skal ses i sammenhæng med forslaget nr. 11 om en bagatelgrænse for overførsel af fordringer til inddrivelse på 100 kr. Forslaget er i overordnede træk en lovfæstelse af tekstanmærkning nr. 2 ”Til Aktivitetsområde 20-24 for Finanser og Ligestilling” i finansloven siden Finanslov for 2021. Der er således alene tale om, at en eksisterende regel, der fremgår af de årlige finanslove føres ind i den faste lovgivning.

Herudover foreslås, at der gives kommunerne og Naalakkersuisut bemyndigelse til at eftergive deres egne fordringer, når de enkelte fordringers hovedstol eller restsaldo er på eller under 100 kr.

Til nr. 14

Det foreslås, at myndighedsbetegnelserne i loven opdateres med dem, der anvendes efter indførslen af selvstyret.

Herudover foreslås det at opdatere formuleringen af sanktionsbestemmelsen for juridiske personer således den stemmer overens med gældende lovtekniske retningslinjer. Der er således alene tale om en teknisk ændring, idet praksis videreføres uændret.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2025 og finder anvendelse på fordringer, uanset om de er opstået før eller efter dette tidspunkt.

Bilag 1

Forslaget sammenholdt med gældende lov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Forslaget</i>
	§ 1 I landstingslov nr. 12 af 2. november 2006 om indkomstskat, som bl.a. ændret ved landstingslov nr. 2 af 26. april 2007, landstingslov nr. 11 af 15. november 2007, landstingslov nr. 9 af 5. december 2008, Inatsisartutlov nr. 3 af 30. november 2009, Inatsisartutlov nr. 9 af 3. december 2012, Inatsisartutlov nr. 10 af 29. november 2013, Inatsisartutlov nr. 7 af 6. juni 2016, Inatsisartutlov nr. 22 af 28. november 2018, Inatsisartutlov nr. 41 af 2. december 2019, og senest Inatsisartutlov nr. 11 af 1. december 2021, foretages følgende ændringer:
§ 1, stk. 1: § 1. Denne landstingslov vedrører inddrivelse af Grønlands Hjemmestyres og de grønlandske kommuners fordringer.	1. § 1, stk. 1, affattes således: § 1. Denne landstingslov vedrører inddrivelse af kommunernes og Grønlands Selvstyres fordringer.
§ 1, stk. 2: <i>Stk. 2.</i> Landstingsloven finder anvendelse på fordringer opstået i medfør af følgende landstingslove og -forordninger: 1) Landstingslov om indkomstskat, 2) Landstingslov om forvaltning af skatter, 3) Landstingslov om stempelafgift, 4) Landstingslov om lotteriafgift, 5) Landstingslov om afgift på automatspil, 6) Landstingslov om havne- og krydstogtpassagerafgift, 7) Landstingslov om afgift af motorkøretøjer, 8) Landstingslov om afgift på rejer, 9) Landstingslov om arbejdsgiveres erhvervsuddannelsesbidrag, 10) Landstingslov om arbejdsmarkedsafgift, 11) Landstingslov om afgift på ethanolholdige	2. § 1, stk. 2, affattes således: <i>Stk. 2.</i> Landstingsloven finder anvendelse på fordringer opstået i medfør af følgende inatsisartutlove, landstingslove og landstingsforordninger: 1) Landstingslov om indkomstskat. 2) Landstingslov om forvaltning af skatter. 3) Landstingslov om stempelafgift. 4) Landstingslov om lotteriafgift. 5) Landstingslov om afgift på automatspil. 6) Landstingslov om havneafgift. 7) Landstingslov om afgift af motorkøretøjer. 8) Inatsisartutlov om ressourceafgift på grønlandsk fiskeri. 9) Inatsisartutlov om beskatning af visse kapitalafkast. 10) Landstingslov om arbejdsmarkedsafgift. 11) Landstingslov om afgift på ethanolholdige drikke, der er fremstillet i Grønland. 12) Inatsisartutlov om kultur- og

drikke, der er fremstillet i Grønland, 12) Landstingslov om børneopsparing, 13) Landstingsforordning om uddannelsesstøtte, 14) Landstingsforordning om erhvervsuddannelser og erhvervsuddannelseskurser, 15) Landstingsforordning om udbetaling af underholdsbidrag m.v. til børn samt adoptionstilskud, 16) Landstingsforordning om hjælp fra det offentlige, 17) Landstingsforordning om leje af boliger, 18) Landstingsforordning om støtte til boligbyggeri, 19) Landstingsforordning om støtte til fiskeri, fangst og landbrug, 20) Landstingsforordning om erhvervsfremme af fiskeri og fangst, 21) Landstingsforordning om støtte til landbrug, 21) Landstingslov om fiskerifinansieringspulje, 22) Landstingslov om kommunernes mulighed for at investere i erhvervsmæssig virksomhed, 23) Landstingslov om erhvervsfremme inden for turismeerhvervet og landbaserede erhverv, 24) Landstingsforordning om biblioteksvæsen og 25) Landstingslov om konkurrence.	fritidsvirksomhed. 13) Inatsisartutlov om uddannelsesstøtte. 14) Inatsisartutlov om erhvervsuddannelser og kurser på erhvervsuddannelsesområdet. 15) Landstingsforordning om udbetaling af underholdsbidrag m.v. til børn samt adoptionstilskud. 16) Inatsisartutlov om offentlig hjælp. 17) Inatsisartutlov om boligstøttelån. 18) Landstingsforordning om leje af boliger. 19) Inatsisartutlov om miljøafgift på produkter til energifremstilling. 20) Inatsisartutlov om erhvervsfremme af fiskeri og fangst. 21) Inatsisartutlov om erhvervsfremme af landbrug. 22) Landstingslov om kommunernes mulighed for at bidrage til erhvervsudvikling gennem investering i erhvervsmæssig virksomhed m.v. 23) Inatsisartutlov om erhvervsfremme af landbaserede erhverv. 24) Inatsisartutlov om biblioteksvæsenet. 25) Landstingslov om konkurrence. 26) Landstingsforordning om sundhedsvæsenets ydelser m.v. 27) Inatsisartutlov om kommerciel udnyttelse af is og vand. 28) Inatsisartutlov om beskatning af afkast af visse pensionskapitaler. 29) Inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor. 30) Inatsisartutlov om mineralaktiviteter. 31) Inatsisartutlov om orlov i forbindelse med graviditet, fødsel og adoption. 32) Inatsisartutlov om alderspension. 33) Inatsisartutlov om førtidspension. 34) Inatsisartutlov om børnetilskud. 35) Inatsisartutlov om jobsøgningsydelse. 36) Inatsisartutlov om planlægning og arealanvendelse. 37) Inatsisartutlov om beskyttelse af miljøet. 38) Inatsisartutlov om beskyttelse af havmiljøet. 39) Inatsisartutlov om støtte til personer med handicap.

	40) Inatsisartutlov om redningsberedskabet i Grønland og om brand- og eksplosionsforebyggende foranstaltninger. 41) Inatsisartutlov om byggemodning, offentlige kloakledninger og offentlige veje. 42) Inatsisartutlov om pædagogisk udviklende tilbud til børn i førskolealderen. 43) Landstingslov om fiskerifinansieringspulje. 44) Landstingslov om slædehunde samt hunde- og kattehold. 45) Landstingslov om genetableringsstøtte til erhvervsfiskere, erhvervsfanger og udøvere af erhvervsmæssigt landbrug.
§ 1, stk. 3: <i>Stk. 3.</i> Endvidere finder landstingsloven anvendelse ved inddrivelse af Grønlands Hjemmestyres og kommunernes fordringer på borgeres og virksomheders forpligtelser til betaling af daginstitutions- og dagplejepladser, varme, el, vand, renovation og skorstensfejning.	3. § 1, stk. 3, affattes således: <i>Stk. 3.</i> Endvidere finder landstingsloven anvendelse ved inddrivelse af kommunernes og Grønlands Selvstyres fordringer på borgeres og virksomheders forpligtelser til betaling af varme, el og vand.
§ 2, stk. 1: § 2. Fordringer som nævnt i § 3, stk. 4 og 5, og fordringer i medfør af landstingslov om børneopsparring, landstingsforordning om uddannelsesstøtte, landstingsforordning om erhvervsuddannelser og erhvervsuddannelseskurser, landstingsforordning om hjælp fra det offentlige, landstingslov om erhvervsfremme inden for turismeerhvervet og landbaserede erhverv, landstingsforordning om biblioteksvæsen samt Grønlands Hjemmestyres og kommunernes fordringer på betaling af daginstitutions- og dagplejepladser samt skorstensfejning kan tvangsfuldbyrdes efter reglerne i lov om rettens pleje i Grønland om fuldbyrdelse af domme mv.	4. § 2, stk. 1, affattes således: § 2. Følgende fordringer kan tvangsfuldbyrdes efter reglerne i kapitel 46 og 47 i retsplejelov for Grønland om tvangsfuldbyrdelse af fordringer: 1) Fordringer som nævnt i § 3, stk. 4 og 5. 2) Fordringer i medfør af de inatsisartutlove, landstingslove og landstingsforordninger, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 12-17, og nr. 20-45. 3) Kommunernes og Grønlands Selvstyres krav på tilbagebetaling af for meget udbetalt løn. 4) Kommunernes og Grønlands Selvstyres krav på betaling for salg af brandmaterialer. 5) Kommunernes og Grønlands Selvstyres krav på betaling af leje af rum, lokaler eller bygninger, der ikke er husrum.
§ 3, stk. 6:	5. § 3, stk. 6 ophæves.

Stk. 6. Beløb, der er tilbageholdt i henhold til stk. 1 forfalder til betaling den sidste hverdag i tilbageholdelsesmåneden med sidste rettidige betalingsdag den sidste hverdag i den efterfølgende måned.	
§ 5, stk. 1: § 5. Ved tilbagebetaling af for meget indbetalte skatter, kan kommunerne indtræde for et beløb, der svarer til den berettigedes ubetalte forfaldne gæld vedrørende hjælp mod tilbagebetalingspligt, forskudsvis udbetalte underholdsbidrag, lån til erhvervmæssig virksomhed, fordringer i forbindelse med kommunernes mulighed for at bidrage til erhvervsudvikling gennem investering i erhvervmæssig virksomhed m.v., samt fordringer på betaling af daginstitutions- og dagplejepladser, renovation og skorstensfejning.	6. § 5, stk. 1, affattes således: § 5. Ved tilbagebetaling af for meget indbetalte skatter og ved selvstyrets eller en kommunes betalinger til en fysisk eller juridisk person for leverede varer og ydelser, kan selvstyret og kommunerne indtræde for et beløb, der svarer til den berettigedes ubetalte forfaldne gæld vedrørende: 1) Fordringer opstået i medfør af de inatsisartutlove, landstingslove og landstingsforordninger, der er nævnt i § 1, stk. 2. 2) Fordringer på tilbagebetaling af for meget udbetalt løn, 3) Fordringer på betaling for salg af brandmaterialer, 4) Fordringer på betaling af leje for andre rum end husrum.
§ 6, stk. 1: § 6. Ægtefæller og personer i registreret partnerskab hæfter solidarisk for fordringer i medfør af landstingsforordning om leje af boliger samt Hjemmestyrets og kommunernes fordringer på betaling af renovation og skorstensfejning. <i>Stk. 2.</i> Hæftelsen efter stk. 1 omfatter alene fordringer stiftet under ægteskabet eller det registrerede partnerskab. <i>Stk. 3.</i> Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på Hjemmestyrets og kommunernes fordringer på betaling af daginstitutions- og dagplejepladser i det omfang ægtefællerne ikke er pålagt bidragspligt til barnet eller børnene.	7. § 6 ophæves.
§ 7: § 7. Ved antagelse af virksomheder til udførelse	8. § 7 affattes således: § 7. Ved antagelse af virksomheder til

af bygge- og anlægsarbejder eller modtagelse af ordre på levering af varer eller tjenesteydelser kan landsstyret eller kommunalbestyrelsen træffe beslutning om at tage hensyn til, om virksomhederne har ubetalt, forfalden gæld vedrørende skatter og afgifter. <i>Stk. 2.</i> Landsstyret kan fastsætte regler om de i stk. 1 nævnte beslutninger.	udførelse af bygge- og anlægsarbejder kan kommunalbestyrelsen eller Naalakkersuisut træffe beslutning om at tage hensyn til, om virksomhederne har ubetalt, forfalden gæld vedrørende skatter og afgifter. <i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte regler om de i stk. 1 nævnte beslutninger.
§ 10: § 10. Landsstyret kan fastsætte bestemmelser om opkrævning af betaling i forbindelse med pantefogdernes inddrivelse af fordringer efter landstingslove og -forordninger som nævnt i § 1, stk. 2 og 3.	9. § 10 affattes således: § 10. Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om opkrævning og afbetaling i forbindelse med pantefogdernes inddrivelse af fordringer efter Inatsisartutlove, landstingslove og -forordninger som nævnt i § 1, stk. 2 og 3.
§ 11: § 11. Landsstyret kan fastsætte regler om fremgangsmåden ved inddrivelse af fordringer efter landstingslove og -forordninger som nævnt i § 1.	10. § 11 affattes således: § 11. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om fremgangsmåden ved inddrivelse af fordringer efter Inatsisartutlove, landstingslove og landstingsforordninger som nævnt i § 1.
§ 11 a, stk. 3: <i>Stk. 3.</i> Fordringer overdrages til skatteforvaltningen til inddrivelse, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført. Kommunale fordringshavere overdrager dog fordringer til skatteforvaltningen til inddrivelse, når betalingsfristen er overskredet.	11. § 11 a, stk. 3 affattes således: <i>Stk. 3.</i> Fordringer på 100 kr. eller derover overdrages til skatteforvaltningen til inddrivelse, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført. Kommunale fordringshavere overdrager fordringer til skatteforvaltningen til inddrivelse, når betalingsfristen er overskredet med 14 dage.
(ny)	12. Efter § 11 g indsættes: § 11 h. Naalakkersuisut kan på inddrivelsesområdet fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift. § 11 i. Skatteforvaltningen kan tilbagelevere

	fordringer til fordringshaver, når fordringens restsaldo er 100 kr. eller derunder. <i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelserne og Naalakkersuisut kan beslutte at eftergive deres ubetalte fordringer med saldi på 200 kr. eller derunder.
§ 12, stk. 3: <i>Stk. 3.</i> Er en af de i stk. 1 eller 2 nævnte overtrædelser begået af et selskab, en forening, en selvejende institution, en fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelserne begået af staten, hjemmestyret, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 64 i landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser mv., kan der pålægges staten, hjemmestyret, kommunalbestyrelsen eller det kommunale fællesskab som sådant bødeansvar.	13. § 12, stk. 3, affattes således: <i>Stk. 3.</i> Hvor landstingsloven eller forskrifter udstedt i medfør af landstingsloven hjemler fastsættelse af bøde, kan bøden pålægges en juridisk person efter reglerne i Kriminallov for Grønland.